

© ALEXANDER DAEMS WORTELS

‘Ooit wilde ik een boer spelen. Zoals mijn pitteke’

In opdracht van Natuurpunt én het Algemeen Boerensyndicaat speelt Bruno Vanden Broecke een melkveehouder.

Voor alle duidelijkheid: ‘We gaan de stikstofdiscussies niet woordelijk herhalen. Dan kun je beter de krant lezen.’ Dat zei Bruno Vanden Broecke vorige zomer al in de trailer van *Wortels*, aan de tuintafel met schrijver Adriaan Severins van productiehuis Slak en initiatiefnemers Sanne Govaert van Natuurpunt en Matthias D’Haese van het Algemeen Boerensyndicaat.

1 Adriaan Severins vertelde me dat hij onrustig slaapt, uit angst voor de reacties op het stuk.

BRUNO VANDEN BROECKE: Dat begrijp ik. De bestaansreden van dit stuk is de spanning in het veld tussen natuurbeheerders en landbouwers. Sanne en Matthias vroegen Adriaan om een stuk te maken dat naar verbinding tussen de partijen zoekt. Een theatermaker kan uitzoomen. Je kunt boven

de dingen gaan hangen en alles iets filosofischer bekijken.

2 Gingen jullie samen op boerenronde?

VANDEN BROECKE: Adriaan heeft de interviews gedaan die de basis vormen van de tekst. Maar ik was zo blij toen hij me vroeg. Ooit wilde ik een boer spelen. Mijn moeder was een boerendochter. Mijn *pitteke* (*peter, nvdr.*) stierf toen ik acht was. Ik speelde graag op zijn erf. Ik heb affiniteit met de natuur én met de boeren. Om de rol te voeden las ik

‘Wortel, mijn personage, ontvangt het publiek op zijn erf. Hij is begaan met zijn dieren. En met de natuur. Maar de onzekerheid van code oranje vreet aan hem.’

onder meer *Tot de bodem. De toekomst van landbouw in Vlaanderen*. Ontluisterend. Ook de zelfmoordcijfers, die érg hoog liggen in deze sector, hakten erin. Boeren zijn trotse mensen.

3 Hoe heet jouw personage?

VANDEN BROECKE: Danny. Maar iedereen noemt hem Wortel. Dat is zo gegroeid. Zijn grootvader heet Pitteke. (*lacht*) Hij ontvangt het publiek op zijn erf en vertelt over zijn leven. Hij heeft honderd koeien. Hij is begaan met zijn dieren. En met de natuur. Toch kreeg hij code oranje van de Vlaamse overheid. Dat is het hellevuur. Het betekent dat het nog onduidelijk is of zijn bedrijf te veel stikstof uitstoot. Die onzekerheid vreet aan hem. En niet alleen aan hem, zo blijkt uit het WhatsApp-groepje ‘Boeren op een kruispunt’.

4 Wat is de kernzin van het stuk?

VANDEN BROECKE: Ik kies Adriaans favoriet: ‘Deze plek wil niets. Alleen blijven leven. Sterven. En opnieuw groeien.’ Een mens verschilt niet van die plek. We zijn natuur. En we zijn even kwetsbaar. Dat laten we voelen in *Wortels*.

Els Van Steenberghe

WORTELS 13-14.05, Klein Engelandhoeve, Turnhout, warande.be, volgend seizoen op tournee.